

Anders Mølgaard (V):

Som bekendt er de to foreliggende lovforslag stærkt inspirerede af erfaringerne fra erhvervs-skoleområdet, og som også bekendt var Venstre en af drivkræfterne bag disse reformer på erhvervsuddannelsesområdet i begyndelsen af 1990'erne.

Venstre ønsker naturligvis større selvstyreansvar på de enkelte uddannelsesinstitutioner, og vi synes, det er glædeligt, at denne øgede decentralisering nu også kommer en række selvejende institutioner, der udbyder videregående uddannelse, til gode.

Lovforslaget vil betyde, at bestyrelsens kompetenceansvar vedrørende institutionens virksomhed styrkes både med hensyn til de uddannelsesmæssige og de økonomiske forhold. Bestyrelserne vil i fremtiden træffe alle væsentlige beslutninger.

Venstre støtter naturligvis også på dette område denne meget positive udvikling.

Lene Espersen (KF):

Formålet med lovforslaget er at ændre finansieringen af visse selvejende institutioner fra et bevillingssystem til et tilskudssystem. Dette betyder, at alle selvejende institutioner, der udbyder videregående uddannelser og efter- og videreuddannelser – bortset fra de institutioner, der er omfattet af universitetsloven – nu får større selvstændighed i forhold til de centrale myndigheder. Dette støtter Det Konservative Folkeparti naturligvis.

Lovforslaget vil også generelt styrke bestyrelsernes kompetence og i takt med dette ligeledes ansvaret for både de uddannelsesmæssige og de økonomiske forhold.

Lovforslaget indeholder endelig hjemmel til, at andre selvejende institutioner kan blive omfattet af loven senere.

Dette støtter Det Konservative Folkeparti ligeledes.

I bemærkningerne til L 171 fremføres det, at for ikketilskudsberettigede uddannelsesaktiviteter skal udbudsreglerne overholdes, og det er for Det Konservative Folkeparti magtpåliggende, at seminarierne ikke udnytter den øgede økonomiske selvstændighed til ulige konkurrence.

Overordnet mener Det Konservative Folkeparti, at det er positivt at give flere uddannelsesinstitutioner mere frihed og ansvar, ikke mindst fordi dette vil medføre øget konkurrence og handlefrihed for den enkelte institution. Det

er i den forbindelse vigtigt at understrege, at bestyrelsernes ansvar skal øges i tilsvarende grad, så den økonomiske handlemagt nu alene ligger dér.

Det er ligeledes vigtigt at understrege, at bestyrelsens sammensætning skal være konstrueret således, at et flertal af medlemmerne kommer fra aftagerkredsene. Dette betyder eksempelvis, at der i Danmarks Erhvervspædagogiske Læreruddannelsesbestyrelse bør være repræsentation for arbejdsmarkedets parter: LO og DA.

Det Konservative Folkeparti er tilhænger af, at det selvejende koncept udvides til ligeledes at gælde på det økonomiske og det planlægningsmæssige område, hvorfor vi kan tilslutte os begge lovforslag.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Disse lovforslag har jo en forhistorie: Jeg kan huske, at der for et år eller to siden var et forslag til høring, som mildest talt ikke blev velvilligt modtaget alle steder, og nu forstår jeg så, at ministeren har pillet alle de institutioner ud, der har brokket sig, og videreført lovforslagene for dem, der ikke gjorde det.

Det kan for så vidt være sympatisk nok, at man gennemfører lovforslagene for dem, der godt ville have det, og oven i købet giver dem lidt friere rammer, men jeg nærer dog visse betænkeligheder med hensyn til to ting:

Den ene ting er, at der jo i lovforslagene er en bemyndigelse til at tage andre fag ind, og der nævnes f.eks. teknika. Det kan virke uskyldigt, men teknikainstitutionerne var nogle af dem, der brokkede sig meget, og man kunne frygte, at der ved hjælp af administrative og økonomiske midler vil blive givet folk et tilbud om at komme ind under loven, som de ikke kan afslå, selv om de ikke ønsker det.

Det er det ene, jeg frygter. Det andet er, at det, der f.eks. for teknikas vedkommende var årsagen til, at man ikke ville ind under loven, jo var, at man dér faktisk har et udpræget medarbejder- og studenterstyre, et studienævn, og det var de selvfølgelig kede af at opgive, og så er spørgsmålet: Hvorfor skal de andre egentlig ikke have det?

I sin tid var det som bekendt en radikal undervisningsminister, der gennemførte styrelsesloven for universiteterne og de høgere læreanstalter. Nu skal vi ikke have en diskussion om den og dens mangler og fordele, men selve det, at man inddrog de studerende og medarbejder-